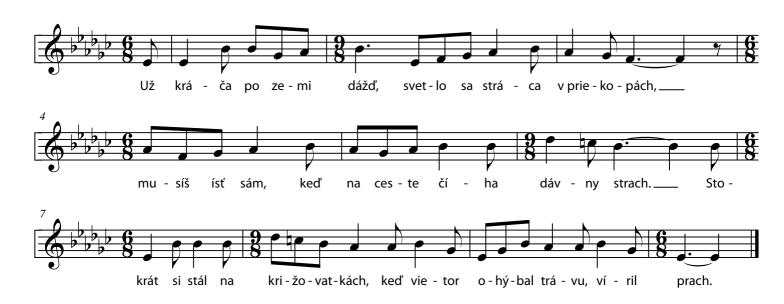
Cesta (Rossignolet du Bois)

francúzska ľudová / K. Uhlíková

- 1. Už kráča po zemi dážď, svetlo sa stráca v priekopách, musíš ísť sám, keď na ceste číha dávny strach. Stokrát si stál na križovatkách, keď vietor ohýbal trávu, víril prach.
 - Na krídlach ustatých vrán nesie sa smútok prázdnych rán, more sa dvíha, v hĺbke sa skrýva záhada. Zvoľ správny smer zo svetových strán, tak blúdiť nebudeš, ujdeš nástrahám.
 - 3. Ja túžim len s Tebou ísť, aj keď sa láske kráti dych, aj keď sa zdá, že ostal som sám, sám v búrkach zlých. Viem, máš ma rád a keď cesta skončí nájdem pokoj len v Tvojom náručí.